

αυτῶν οὐδέποτε υπερβαίνει τὸν τοῦ Κάιρου (24^ο). Μῆνες τινές, ἀκριβῶς ἐκεῖνοι οἱ τοῦ ἡμετέρου χειμῶνος, εἰσὶν ἐκεῖ ξηρότεροι καὶ θερμότεροι τῶν ἐπιλοιπῶν τοῦ ἔτους, καὶ κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν ἡ ἐπιφάνεια τῶν μεγάλων ἐκεῖνων λίμνῶν ταπεινοῦται ὀλίγον συνεπέα τῆς ἐξαιμίσεως. Ἀλλὰ περὶ τὰ μέσα τοῦ Φεβρουαρίου ἀρχονται αἱ βροχαί, αἵτινες σχηματίζουσι ἀπειρίαν χειμάρρων, οἱ χειμάρροι σχηματίζουσι ποταμοὺς αὐξανομένους καὶ ἐκ τῆς τήξεως τῆς χιόνος, καὶ ἄπαντες οὗτοι οἱ ποταμοὶ ἢ οἱ πλείστοι αὐτῶν χύνονται εἰς τὰς ἄνω εἰρημένους λίμνας, αἵτινες ἐκχειλίζουσι σχηματίζουσι νέους ποταμοὺς, ἐκ τῆς συμβολῆς τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ὁ λεγόμενος λευκὸς Νεῖλος. Περὶ τὴν 12[24 Φεβρουαρίου παρατρεῖται εἰς τὸ Γονδοκόρο ὕψωσίς τις ἐλαφρά τοῦ λευκοῦ Νεῖλου, ἥτις λαμβανομένης ὑπ' ὕψιν τῆς ταχύτητος τοῦ ρεύματος, ὄφριε νὰ φανῆ εἰς τὸ Καρτοῦμ τὴν 25[7 Ἀπριλίου. Ἐπειδὴ ὅμως ἀπὸ Γονδοκόρο μέχρι Καρτοῦμ ὁ λευκὸς Νεῖλος διέρχεται δι' ἀπειρίων ἐλῶν, τὸ πλάτος τῶν ὁπίων εἶνε ἴσον μὲ τὸ τῆς Ἀδριατικῆς, ἐμποδίζεται ἐν μέρει ὁ ροὺς αὐτοῦ τόσον ἐκ τῆς ἐφαπλώσεώς του ἐπὶ τὸσούτης ἐπιφανείας, καθὼς καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ συμπαρασύρῃ τὰ στάσιμα καὶ ἐλώδη καταστάνα παλαιὰ ὕδατα, ἅτινα ἐμποδίζουσι οὐσιαστικῶς τὸ ρεῦμα. Κατὰ συνέπειαν, ἀντὶ νὰ φανῶσι τὰ πρῶτα νέα ὕδατα εἰς τὸ Καρτοῦμ κατὰ τὴν 25[7 Ἀπριλίου παρουσιάζονται μόνον κατὰ τὴν 7[19 Μαΐου, ἀφοῦ προηγήθησαν αὐτῶν τὰ ἀκάθαρτα καὶ ἐλώδη ὕδατα, ἅτινα καλούμενα ὑπὸ τῶν ἐντοπίων «πράσινα ὕδατα» φθάνουσιν εἰς Κάϊρον περὶ τὴν 25[6 Ἰουνίου.

Αἱ βροχαὶ ἐντοσοῦται ἀπαξ ἀρξάμενοι εἰς τὰς περὶ τὰς λίμνας ἐκεῖνας χώρας ἐξακολουθοῦσιν ἄνευ διακοπῆς ἐπὶ μῆνας, καὶ ἡ ἀνύψωσις τοῦ λευκοῦ Νεῖλου προχωρεῖ, εἰ καὶ βραδέως κατ' ἀρχάς. Ὡς ἐκ τῶν κωλυμάτων, ἅτινα τὰ ὕδατα ἀπαντῶσιν εἰς τὸν δρόμον των.

Κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου καιρὸν ἀρχεται καὶ ἡ ἐποχὴ τῶν βροχῶν εἰς τὴν Ἀβυσσινίαν, ὅπου κεῖται ἡ λίμνη Τσάνα, ἡ δεξιμενὴ αὕτη τοῦ κυανοῦ Νεῖλου. Ἡ ποροδὸς αὕτη ἀρχεται ὀλίγον βραδύτερον ἢ κατὰ τὰς ὑπὸ τὸν Ἰσημερινὸν χώρας καὶ διαρκεῖ ὀλιγώτερον καιρὸν, ἀλλ' ὁ κυανοῦς Νεῖλος κατέχων διπλασίαν κλίσιν τῆς τοῦ λευκοῦ Νεῖλου καὶ περιορισμένος καθ' ὅλον τὸ μήκος τοῦ ροῦ αὐτοῦ μεταξὺ ὑψηλῶν ὄχθων, αἵτινες συνέχουσι τὰ ὕδατα αὐτοῦ, ἐπιβραδύεται ταχύτερον καὶ ἡ ὕψωσις αὐτοῦ φαίνεται εἰς τὸ Καρτοῦμ τὴν 15[27 Ἀπριλίου, ἥτοι 22 ἡμέρας πρὸ τῆς τοῦ λευκοῦ Νεῖλου. Τὰ ὕδατα αὐτοῦ ῥέοντα ἐπὶ βραχυδῶν κλιτύων εἰσὶ καθαρότατα, καὶ εἶνε αὐτὰ ἐκεῖνα, ἅτινα φθάνοντα εἰς Κάϊρον περὶ τὰς θερινὰς τροπὰς, προξενουσι τὴν πρώτην ἀνάβασιν τοῦ ποταμοῦ, καὶ μιγνύμενα μὲ τὰ παλαιὰ πρα-

σινωπὰ ὕδατα διασκεδάζουσι τὰς ἐπιβλαβεῖς ἰδιότητας αὐτῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ λευκὸς Νεῖλος, κατακλύσκει τὰς ἀνωθεν τοῦ Καρτοῦμ ἀπειρίους ἐλώδεις ἐκτάσεις καὶ ἀναπληρώσας τὴν ἔνεκα τούτου ἀπόλειαν μεγάλου ὄγκου ὕδατων ἐκ τῶν ἐξακολουθουσῶν βροχῶν, εἰσέρχεται εἰς τὸ τακτικὸν ρεῦμα του καὶ ἡ ὕψωσις του γίνεται πλέον καταφανής. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ὄγκος τῶν ὕδατων αὐτοῦ εἶνε ἀσυγκρίτως μεγαλειότερος τῶν τοῦ κυανοῦ Νεῖλου, προξενεῖ τὴν αἰφνυδίαν ἐκείνην καὶ ταχεῖαν ἀνάβασιν τοῦ αἰγυπτίου Νεῖλου, ἥτις, ὡς εἴπομεν, συμβαίνει ἐν Κάϊρω τὴν 5[17 Ἰουλίου, καὶ διὰ τῆς ὁποίας πληροῦνται αἱ διάφοροι διώρυγες καὶ πλημμυρεῖται ἡ χώρα. Ἡ δὲ μεγάλη ποσότης τῆς ἰλύος, ἣν τὰ ὕδατα ταῦτα φέρουσι μετ' ἐκυτῶν, καὶ ἥτις δὲν κατακαθίζει ἐφόσον τὰ ρεύματα κινουῦνται, καθιστᾷ τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ κοκκινωπὰ καὶ λιπαίνει καὶ γονιμοποιεῖ τὰς κατακλυζομένας γαίας, ἐφ' ὧν ἡ ἰλὺς αὕτη κατακαθίζει διαρκούσης τῆς πλημμύρας. Αἱ γαῖαι αὗται ἐσχηματίσθησαν διὰ τοῦ τρόπου τούτου δαπάνη τῶν ὑπὸ τὸν Ἰσημερινὸν χωρῶν, ἐξ ὧν ὁ λευκὸς Νεῖλος ἀφαιρεῖ κατ' ἔτος μεγάλους ὄγκους γῆς καὶ συμπαρασύρῃ μετ' ἐκυτοῦ.

Ἐφ' ὅσον αἱ βροχαὶ ἐξακολουθοῦσι βραγαδαίαι καὶ διαρκεῖς εἰς τὰς χώρας ἐκεῖνας, ἡ ἀνάβασις τοῦ ποταμοῦ ἐξακολουθεῖ, ἡ δὲ ἐλάττωσις ἀρχεται ὡς ἐρρήθη περὶ τὴν φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν, ἀφοῦ αἱ βροχαὶ αὗται, χωρὶς νὰ παύσωσιν ἐντελῶς, δὲν εἶνε ὅμως πλέον ἀρετὰ ἄφθονοι, ὥστε νὰ δύνανται νὰ κρατήσωσι τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ τόσον ὑψηλὰ, οὐχ ἦττον τὰ ἐξ αὐτῶν ὕδατα συγκεντρούμενα εἰς τὰς προσηρημένους λίμνας συντελοῦσι μεγάλως εἰς τὸ νὰ βραδύνωσι τὴν κατάβασιν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἐπὶ τινος μῆνας ἀκόμη παρέχοντα ποσότητα τινὰ ὕδατων εἰς αὐτόν.

Ἐπομένως ἡ ἀνύψωσις τοῦ Νεῖλου ὀφείλεται πράγματι εἰς τὴν κλιματολογικὴν κατάστασιν τῆς τε Ἀβυσσινίας καὶ τοῦ ὑπὸ τὸν Ἰσημερινὸν ὄροπέδιου τῆς Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ εἰς τοὺς τακτικώτατα πνέοντας ἀνατολικούς ἀνέμους, οἵτινες ὠθοῦσι τὰς ἐκ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὀκεανοῦ ἐξαιμίσεις πρὸς τὸ κεντρικὸν ὄροπέδιον τῆς Ἀφρικῆς. Πρὸ πάντων ὅμως εἰς τὸ ἀμετάβλητον τῶν ὠρῶν τοῦ ἔτους εἰς τὰ ὑπὸ τὸν τροπικὸν ἐκεῖνα κλίματα. Εἰς τὴν ἀτμοσφαιρικὴν λοιπὴν κατάστασιν τῶν χωρῶν ἐκεῖνων δυνάμεθα μόνον νὰ ἀνεύρωμεν τὰς πρωτίστας αἰτίας τοῦ παραδόξου τούτου φαινομένου τοῦ Νεῖλου, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας ἔμενον αἰνίγμα ἄλυτον.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, 11 Ἰουλίου 1881.

I. A. ΑΓΓΛΗΣ.

Ἡ τιμιότης εἶνε βάσις τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀληθῶς εὐγενεοῦς ἀνθρώπου.